

Ավետիք Իսահակյան

Դո՛ւ ջի՛նջ և հե՛զ մի թիթեռ ես

Դո՛ւ ջի՛նջ և հե՛զ մի թիթեռ ես,
Եվ նո՛ւրբ, և սո՛ւրբ թևերով.
Միրտըդ, վրճիտ՝ թռվրոռում ես
Գե՛շ, գա՛րշ, մարդկանց վրալով. –

Դու, որ մաքուր մի թիթեռ ես,
Ա՜խ, մեր կյանքի ճահճի մեջ
Պիտի ընկնես – պիտի նեխվես
Գե՛շ, գա՛րշ, մարդկանց մահճի մեջ ...

1902